

गीतमाळा

आत्माणदी-काव्य

सा महो नानूराम सरकर्ता
लोक साहित्य प्रतिष्ठान
कालू-334602
वीकानेर (राज)

© सा महो वानुराम सस्कर्ता

पलो संस्करण 1991

मोल साठ रुपया मात्र

पूर रो चिनराम रामचिगन अडिग

प्रकाशक साह साहित्य प्रतिष्ठान

काठू 334602 (बीरानेर)

मुद्रक साधना प्रिण्टर मुगन निवाम

धन्दन सागर बीरानेर

सुमरणी रें सुमेरु

म्हार वास्त आखी विश्व चराचर, भगवान री काव्य स्रजणा है। इसई अनोख ढंग री काव्य स्रजणा जकी कत्ती बोदी तथा वेअसर नी हव, हर हमेश कविया र अत करण म अमर आलोकी प्रभु प्रतिविम्ब उघाड। म्हारै हिडद ही श्रुति सहिता र एक गूढाय रो स्फुरण—पश्य देवस्य काव्य न ममार न जीयति' हव, जद गीतमाळा रा गीत ऊकल, गुण गाइजै तथा माळा पाइजै।

अकार न अळगो करण र समै विश्वनियता विभु मे श्रद्धा जोडणी, का य रचना रो कारण। म्हारी पेट कतरणी री धार थोडी मोडी होई—माळा पोवणी पळाई। पण, लामे डाड काई छेडो ' उरली कूट रा एक-आघ रोज काढचा, आग भुवाळी खावू। सागी ठोड पोचणा डाडी दोरप रो कार है।

जाणतो—म्हारा मोती मिणिया जग ज्योति वपरा देती, सो गव गळग्यो। गीत वाचणिया वै र घर रा गलो पूछ—म्हें विचळाइज न सूनो हो ज्यावू क देवू—'ठा नी उणा र घर रो गलो कठानकर कढ? गीता वणी भाव साधणा री सोध हाया अर सोधो, म्है तो ग्यान हीणो हू। मालिक री श्रद्धा करो—जका तीनू लोका रो मात्र अकलियो स्वामी है।' 'एको विश्वस्य भुवनस्य राजा।'

'गीतमाळा' मे सग तुळछी च'दण अर रूद्राम रा मणका ही नही मूंगिया, काव कथीर तथा कचकड रा मैणिया मोती, जळपोसिया, सोनळिया, अर एक णे खरा हीरा-पता ही जौहरी जाच खातर खभोया है। अ एव सौ आठ है अर सग बरोबर नी, चूधा मूधा, अपरोखा लागला, सो माळा न राम खूटी सू खीव आस मीच, मन म ही गीता रा गडका लराम लेइज्या। आ मिणिया जूपी माळा वा वाचणिया न सूपी सभळाई है।

रामनवमी 2048 वि स

शुभ आदित्यवासर

सदीव धारो—

सा महो नानूराम सस्कर्ता

पा—नालू (334602) वीकानेर

सूचणिका मणका

प्रायना	9	ऊँचो रमग्यो	35
भगवान	10	जाण पिछाण	36
किरपा वारिद	11	उपदेश दरावा	37
वाळी वाठळ	12	तौह किरपा	38
हरभो सत	13	साच सरणै	39
भगवान ही गाण	14	हिय च्यानणा	40
मिलण रा सासा	15	अटळ सूत	41
हलबारा री हाक	16	गीत गाण अरजी (हरजस)	42
अणट्टता सपना	17	पगा पडू	43
मुमन साचण	18	अरज अनुनय	44
मौत री मैफत	19	म्हारो मुह झुव	45
बुरभोडो घन	20	शियर इनाम	46
याचना	21	आसा भेळो	47
गालू	22	भाव वताव	48
परभो रा भागो	23	ब्रह्मजीवा गीत (भजन)	49
तरप	24	घारा आणद	50
ता तावन	25	घारी ताव	51
साक घरावरी सभा	26	निवतो माथो	52
दावारा	27	मातपणा	53
घानियां तावन	28	बुन्ता प्राण	54
घमाचोरडी	29	हाड गात (हरजस)	55
विरही आत्मा	30	अभिवान	56
घनी बावरो मा	31	नाव सुमरण	57
किरपा	32	जीवण झूपटी	58
शुभ्र्यातू	33	चढना वळीं रा शक	59
प्रम भारो	34	विनाई	60

मौत रो स्वागत	61	म्हारो निसाणो	89
फाळ रो भजन	62	डरतो डील	90
जमारें रो मांग	63	स्वतंत्र हृद	91
वोही आवै	64	भजन बगलो	92
आपो इधकार	65	सितार वादण	93
आज र वष न	66	धार प्रकाश	94
फूला री क्षती	67	उहाड जळ भरावो	95
बाळी लकीरा	68	सिध्यावारी सुरता	96
छिणगारो अवसर	69	पवत आडो पान	97
जीव चेतावणी (भजन)	70	ध्यान चिंतण	98
विजय वाण	71	नमो अरिहत	99
अंकर तो	72	जीवण दिवलो	100
शक्ति माग	73	गीतमाळा	101
नित नूव नेह	74	मिन्दर री ममा	102
वड घर रो गुमेज	75	मौन गीत	103
गीता रो लोभी	76	पुराणी पचाण	104
मौन स्वर	77	प्रम पालागण	105
आघमाण	78	पलडो मळो	106
दरसन दुळभ	79	प्रभु अकरस	107
जागतीजोत	80	प्रभु थारी लीला	108
मातरूप माईत	81	भाळी	109
समदर उमळग्या	82	ठाली वरतण	110
मोटी मलार	83	ओगुण दास	111
मनभायी भोगवाळी	84	अणत समै	112
अडखण ओल्हो	85	इक्कीसवी मदी सुरापो	113
चोराचोरी	86	मोवणी साकळ	114
घटा घुमड सौम	87	सुघा साघणा	115
आळ जुजाळ	88	सुदश स्वग	116

गीतमाळा

प्रार्थना

भगवान ! मैं था सू इती भोख भागू-वस, ससार न समझू ।

धू-मैंम ठीक इतरो ही अकार उघाडे राख क मैं थामे

पूरमपूर एकाकार हो सकू । मिनख नै मिनख जाणू ।

मैंमे वम इतरी मुक्त चेतणा परोट क मैं थान च्यारूमेर

गुणगाथ सतू अर रात दिवम, हर छिण-

महारो प्रेम थारै अपण कर सकू ।

मैंम मात्र इतरो ही ओल्हो छवादे ईश्वर, क महारो अबार

थार आडो नी आव, थारी रम्मत रीच महारो सारी जिनडी मे

सचर होवती र ।

प्रभु ! मन इतर वधण ही बांध क मैं थार ही प्रेम जाळ म

जन् जाडघो रैवू - महार जीवन म थारो ही मतवळ मघतो रैव ।

मालिक ! मैं थामू इती भोग चावू प्राथना करू ।

भगवान

धारो रूप पिछाण सक्यो नी प्रभुजी म्हारो प्यारो ।
ठठारी थुडथुडतो जोयो कुडकुडतो कवाळ आ रोयो
रोटी गाभ टूकजन दोहो, भूखो ऱाड चौकनै घोयो
सूग-भीट गिण होया न्यारो-प्रभुजी म्हारो प्यारो ।

कोड रोग मे गळतो-सडता राम नाव ले चढतो पडतो
नाक भीच म्ह आख मीचली, गाळ ठोकतो भूज्यो लडतो
लाग्यो मनै घणेरो खारो प्रभुजी म्हारो प्यारो ।

नेण गरीबी न्योरा करतो वण मधुर तन पीडा मरतो
हँसी मसकरी-नरी चिडायो, पण वो तो हो आसू धरतो
म्है वद वाया गोबर गारो प्रभुजी म्हारो प्यारो ।

दुखी उवाज पडो काना मे, गाळ निक्काळ कडी ताना म
भाठा मारघा ठोक भजाण्यो, तीझ वडचो म्है तखाना मे
हिडद सूक्यो सोच-विचारो प्रभुजी म्हारो प्यारो ।

दुखियारी दुनिया रो छावो, सास सुण्या नी रयो भुळावो
म्हारै मन, तन घन रो पडदो, अगी मीत जगत चित चा जो
अणदेख्यो कर साच सितारा-प्रभुजी म्हारो प्यारो ।

छेकड समै याद जद आयो, पण वो दानक रूप विलायो
म्है भोळो अर मूस मानी, खोयो रतन अमोलख पायो
हारचो चूकत सरब जमारो प्रभुजी म्हारो प्यारो ।

दिव्य दिखावै माया -यारी, म्हारी परणी काय क्वारी
भरम भचोडा भूल्यो भटक्यो, खोज करु सदिया सू वा रो
कद होवै म्हारो निस्तारा-प्रभुजी म्हारो प्यारो ।

किरपा वारिद

म्हारा जळद देव ! म्हारें मन रा मालक ! म्हारा हिवडो सूवो
वराण पडघो है ।

वरसासं अठं गाज घन नही बावड्या । खितिज रो उघाडो डील
घणो डरावणो होम्पो है । कठं ही वादळ रो फिदकी निजर नी चडै !
म्हारा सिरघणी नीरद ! था चावो तो पलक मे खलक डुवो नाखो ।
बाधी-भाणी अर विज्जुराणी र कोडा सू आभं रै दोनवा पाखा नं
भरपूर पय कपाय देवो ! नारायण, या निरदयी गिरमास जका

म्हार हिवडें

नै घणघाती निराशा सू खुळसा रयो है, थारो पाछो ले जावो ।
थारी दया रा जळधर पयोद, नीचें ओलरावा प्रभु ! जिहाल वापरें
रोस भरिया लोयणा -

सू टावर री मायळ आपरा झरता नैण नीचा थुका लेवें
अकरता विहाल ओमरो निश्वर नाथ ! किरपा करावो !

काळी फाठळ

हरि ! म्हारो हिडदै आज वळायण री गाज ले वगी ।
कुण जाणै किरपा निघान, या काळी रात वठ लजा नाखस
मेघ मलार री वाजती वीणा माथै वै री चोट वीजळी सी पि
हिडदै म व रा अजर सरगम वच्च ज्यू गरज ।
टोका री नतारा जळद ऊमट-उवार घणघोर
अघार मन चपट ले लपेट्या है ।
मतवाळी वाय कुदडका मार अर म्हारै सग
मेघ रग वेव उडती वग ।

हरघो सेत

आज हरिया सेता मे छावला आवे

आभ लील गल, वादळा री नौका कुण चलावे ?

आज भँवरा फूला नी वैठे, थारी जोत किरणा म

मतवाळा ऊँचा उडे-चढे !

चातकडा रा जोडा, मरिता रे स्हार कया भेळा होरधा है ?

साथीडा आज म्है घर नी जावूला ।

आज म्है आभ थाड विश्व विभव लूटणा चावू ।

आज समदरिय री उछाळ मे झाग वणावू, झझावात-

हरखीली हँसी हँसे !

आज वेवज मुरळी वाज सारा दिन म्है वै मे ही लग्गावूला ।

भगवान हो जाण

प्रभु काई है ? म्हें कवणो चावू अर

म्हें वतावू म्हारै जच्यै री वात,

हो सकै म्हार जेंची वात ठीक नही हव ।

म्हें या कद कवू कै-दूजा रै जेंची साची नी है !

मनै न चो है-भरोसो है, सस जावक नही ।

म्हें इण वात मे करडो पडू-म्हारी आत्मा गवा है ।

पण दूजा री जेंची-कही वातडी कूडी कया वताव ?

इसो मनै किसो इधकार है क लोगा री वात न विसरावू ।

प्रभु काई है ? आ शब्दा रो उथळो यो है कै—

‘आ वात ता भगवान ही जाण ।’

मिलण रा सासा

म्ह इय हाल मोद मनावू

म्हें थारी उडोक राखतो रवू, अेव निजर जोवतो रेंवू —
वो थारो थिरचक गेला, जठ छिया, च्यानण लारें लेंफें
अर वर्षा उनाळ लग फेंफें !

सून गिगण सू सनेसा ल्यावणिया उवें पय

हाफे आवें, म्हारो सम्माण कर अर तुरता-फुरत उतावळा-
वूवा जावें ! म्हारो हिडदे हरखकोड बोढ ज्यावें अर मनं
थूवती वगती वाय मिष्ठ सास छाड ज्यात्रे !

थार फळस दरूज दिनूगें सू आथणताईं याही आस लिया

वठा रेंवू वें कदे वदास अचाणचक ही उवो दविक पल आ
जावैला

जद थारें सू परतख मिलणो भिटणो हो जावलो !

जद ताणी म्ह अेकला वेंठो वद्री हेंमू वदे गावू । इण सम-
भेती मझ पितावो, म्हार नड निडास रो हवा, मिलण रो

सारमाशा सेती सासा डव्वाडाळ है !

हलकारा री हाक

माधव ! धारो प्यारो हलकारो म्हार नड वद मेलाला ?

उवो मौत रा भाप लिया आवैला म्हारा सारा झूठा झडट

जद झटव कट जावला ।

म्हारै धरा उतरघोडा वटावू मन आंग दिखाल्ल डराव

रोव जमावै । उवै म्हार मन री खिडकी-वारी अर अतस रा

विवाड सभडव जड देवै ।

दूजो लोक नी मानण खातर सागीडा जव बाध नारा,

व प्रेम दूत हलकारा आवला ।

म्हारा आसा बघणा ढीला हो जावैला

सग अडकास मिट जावैली अर वारै आगमण लार

मनै कुण घर री भीता मे रूहाड घुटा राखलो ?

उवै आव सा अकला चाल र आव ।

वार कठा फूल माळा हालै उड

उण्ही माळा सू था मन बाधोला ? म्हारो

हिडद अपणै आप चपचाप चाल पडैला ।

अणहुता सपना-

आजकळ थारा सपना हाटा आवै ।
ठा नी, साढा कठै सू आय'र सूण-कसूण करै
म्हारी नीद विडार पाछा जापरै ।
म्हार काळजै करळ-भरळ माच ज्यावै
पण जागू जद की नी दरसाव ।
एक रात अछट नीद भगवान गग गाभा खीच्यो-
म्है कपडो बाठो पकड जरू गळूडियो मार लियो ।
प्रभुराम शर्मा सिरखडी परिया वाही
समझी घणदेवाळ री बलावट आई ।
दिनूगै उठघो, की न काई थारी आजू समाई ।
जिनही हरदम मरण विसरण र डोलर हीडै चढै-कढै,
सिवाय इणर जीवण रा कोई रगडो नही है
पगडो हुव झगडा मुकै थारी जोत रै दरसणा मौत रो भो नटै ।
भखावट गग शर्मा सग आप-आपरे ठौड ठिकाणै लागै ।
पण कुण छोडै ? जीवडो चोढै चाल ।

सुमन सोचना

साँवरा ! धारो हुतो सुमन हूँ

मस्तक माथ रग राखू हिडद सारम अर पराग !

म्हारी सेवा रो स्हावो स्वीकार न पूजा लेवो परमेश्वर !

म्हारो उपयाग हम्मि लेवो !

म्है फूल ! डरू-मरू, फूल फल र पथवी पड

रेत न रळ ज्यावू ?

ताळ नी लगावो त्रिभुवनपत ! मन ताडल्यो मोडा मती करा !
बुण जाण ? थारी माळा रा मणको-वणू न वणू / सा-

आपसारै श्रीकर रो तोड ताकत सू ही मन भागवळी वणावा !
कटको बोला नाखा चटका करा ! दिन ढळ रयो है अघेरो ऊवक,
थारी आरती रा म्होरत टळ ती जावै ! इण भव रो
यो ही भो है-वेगासी चूट लेवो नाथ !

मीत री मैफल

कुण करै ? काळ आवैलो अर चोटो झाल खाली हाथ साथ ले
जावैलो ।

जलम्यो जायो, रोज राग ल्याया, करैगो-भरगो, साग सागी
अटवर लिया मरैगो ।

ससारी अखूट सजान माय आय'र छेकड

ठाली हाथ क्या जा सकैगो ?

साथ लैजावण जोग जो की थार द्वारै है वा सारो अळो थळो
अकठो करन वाघ जूड, ढिगलो ऊँच चाल ।

पण वेकामल कूटळै रा घेड भेळो कर मेल्यो है तो-

तुघ नै तूळी दिखाळदे ।

अवनी माय जिहाल ओपतो आयो-विहाल ही

सोभतो टुळक टुर चाल ।

काळ री कचेडी अर मीत र मकम, भोपाळ वेश भूपा

धारण कर ओढले अर

मुळकण मलवा मुड वहीर होज्या ।

बुरघोडो घन

पाछलै प्होर मौत फळस आ वडेली

धारे सू वैन काई उपहार दिया जावला ?

म्हारें प्राणा रो रतनागर वविध्य वानी वट्टे

लाखीणा जवा राता सू भरिया है-वा नै सरव चढावो कर देस्यु

जके दिवस मौत रा दूत वारण आवला

उण सम वाने खाली हाथ नहीं जावण देवूला !

काळें उनाळें, पाळ, दिनग-आथण, अघार च्यानण

रजनी रुपवाडी रा रसीला पुस्प रा भडार, म्हारें जीवण वरतण

मे भरिया है, सारप-दारप, छिया-तावड रा भात-भतीला

फूल पानडा सू म्हारो अतस सज्योडो है, वाकी

जितरो वच्यो-ऊवरधा घन माल म्हार वन है

जको ही म्है इता दिना म भेळो करघो है-उवा सारो

जोडघोडो घन सुहणी सजावट सार, म्हारो जिनडी रो

आसिरी जातरा रै वखत जद मौत म्हार दरजे

आवेली, म्है कुणचुगणापणी छोड चाडियो वाड

वै रै आगी खिणा-मुघा देवूला !

याचना

भगवान ! अव म्हारी उफणती विडम्बणा मार !
थारी भक्ति वत्ती स म्हारी कूडी कास निवार !
आपरी चरण रज री गरद मे मरद वणनो चावू ।
लैलावणी लालसा री पुरजियो उडतो जावू ।
म्है म्हार अहम् म भेंवाळी खाग्यो चत्राकार
भगवान ! अव म्हारी उफणती विडम्बणा मार !
म्है जगती रो जीव थारै परम पगा गुड पडू
भगवान ? इण भो ७ साट सगधा जुड-मत्रा सू किया लडू ?
म्है मालक मान अठ निव युक् घर-घर घणो काप्यो
श्वान मन वाग अकरा ओग भोग घाप्यो ?
म्हार जीवण घघा धुखणी झळ अपार
भगवान ! अव म्हारी उफणती विडम्बणा मार !
म्है म्हलीण कौट, मुरशाति मामू था सू
थार खजान किसडी कमी ? ग्यान ज्योतिस पूछो मम आसू
म्हारी अतस निशा तास, च्यानणी चास प्रसार !
भगवान ! अज म्हारी उफणती विडम्बणा मार !

चालू

दिली दोस्तो ! थान बतावू के जावू - सानेली वामना करो !
आभै सुधिया री ललाई सोभै - म्हारो रास्तो रमणीक रीभ
मनै ना बूथो के म्हार बन विसडी गैला खरची है !

छूछ हाथा पण आशावत हिडदे सू म्है जातरा पळाई है !

म्हारै व्याह रा वधको वागो म्ह पेरया चालूला

जातरा री साधारण वर्दी नही कसूमल बदी पोशाक आपैला !

रास्त मे ध्यारी घणी है-भळे ही म्ह निडर बगूला !

जातरा रं परल कराडें सिझ्या रो सितारो,

म्हागे स्वागत करला अर राज द्वार

साझ री शहनाई म्हारा अभिनदन करसी !

मनै हम्मै ऊँट माथे अडोळ नी माडणो है, अर अश्व ऊपरी

काठी नही पलाणनी है-पर प्लेन सुर विमाण स जाणो है !

हाय रे ! हरामी समै, जगत जज्जूवा ही दिवस रो विलखणी वेळा
जारी है !

मधुमास रा फूल खिल'र मुरथाइजग्या । म्ह उण्टी मूवयोडा फुलडा न
उठ वीणतो, किणन उडीक रयो हूँ ?

लहरा मे हाको हवै अर कराड री काळी कुज - गळचा

खडखडाता पीळा पानडा थड-पड लाग्या !

थू कुणसी बिन्दु माथ नण लुभाया ऊभो है ?

थन काई इण वगतै वायर र रू रू म मिली गिली हुलामी अणभ

नी हव ? ज म उव तट र गीता रा म्वर मिल्योडा है !

परभो रो भागी

अग्निनाशी ! धारी भवाळी नै म्ह अणाद सम सू भाळू, जाणू कद
वेअद,

ये इण जीवणी धारा म मनै निरवाळो छोड'र वूवा गिया !

परमात्मा ! था, तो म्हारै वास्तै धरा अर परा-अणगिणत आणद
उघाया,

म्है मोक्ळी विरिया मेवुला री ओट - थारा मुळकणा होठ

दीठा अर घणी वेळा लाल रश्म्या म थारा मजीठा चरण

लूटघा ! म्ह म्हारै माथ दोलटा घनी हाथ धराया है ।

आणदघण ! तेलडा लाक, समसार धोक, म्ह थार अरूप रो रूप
म्हारी आख्या मे सजोयो है ।

हणै री घडी ताई धारी सळपळाट सरवरा मस जुगा रै

सुप्त दुसा री चटव चेतणा गाण प्रम म्हार प्राण, रू रू रवास
रम रिया है ?

हृदयेश हरि । म्हारै मायलो मन विगसावो । धुवावो, उजाळो,
 सुहणो, जागतो, निडर, त्यारगो, वे झिझव अर
 आळस वायरो वणावो वावा । पछ
 आत्मा जोग ओपती जाळी री चुनडी ओढावो ।
 अलख निरजण । म्हारो अतस सुधारो ।
 म्हारो अतर आखें चराचर रै बरोबर
 स्वतंत्र समुन्नत साख साधो ।
 म्हारै सारै कारजा थारा प्रमोद गुण गान भरीज ।
 थार आपर चरणारविंद ऊपरा म्हारो चित्त टिकावो ।
 मन खुश करावो आणदी उर वणावो
 हे अक्रोध । म्हारै भीतरल भाग एक म्यान रग प्रगटावो ।

तेज ताकत

सविशेष । थारी भेट म्हारै नेहै आय अनै पूठी थारै नजीक जा परै,
उवा म्हारी सारी चायना री जुगाड बेठाती सैग कळा वापस सिधा
जावै ।

सरिता री निरतर वगणी जळधार म्हारा खेत सीचाणै पठ
थारा चरण पखाळण ओठी वुही जावै ।

सुमन आपरी सौरम सू वाय इत्याद नै सुवामती वणाव-पण,
थारो ही निसाणो थारै चरण चढण रो ही हवै ।

थारी पूजा दुनिया नै दीन नी वणाव, थारी भिर्या, भिखारी नै
कगान नहों करै ।

कवि र गीता, लोभी लोग आपरा मन चाया भावा रा प्रतीक मानै-
पण वारा एकटक निसाणा-थारा ही इशारा कर इत्वर ।

थारा ही तेज ताकीजै ।

लोक चराचरी सभा

गुरुदेव दाता । म्है अठ थारा ही गीत गावण आयो हूँ
सवग्य ग्याता । थारी तीनलोक चराचरी सभा मे

मनै गावण री छूट दिरावो दयाल ।

ससारी कामा सूनो - मालक थारी गाळा मोयो मूयो ।

म्है थारी लोकीर दूज कारजा लायक नही—सफा वेवायल,
म्हारा वेवार प्राण आपरें गीता रै सुर म ही प्रगट ।

सणक मणक रात, वेवाक वेळा म्हार मन-मिदर थारी आरती हवै ।
इसडै सम स्याम । मन गुण गावणियो काम भुळावो श्रीराम-हुकम
दिरावो ।

प्रभात विरिया उपा री सुहणी वीणा रा सुतार वाजला,

जद थार सम्मेलण—मजलिस गीत गावू इतरी भिग्या थासू चावू ।

सावरा गिरधारी-थारी लोकसभा म मन गीत गावण रो माण

प्रदान करावो किरपा देवाळ ।

बोलारो

प्राणेश ! प्रलै सू पैल्या म्हारै मिलणै वेगी
थारी जातरा सरू होई !

थारा सूरज चाद थानै म्हार नैणा सू ओल्हो नी दी हो

सो-

अणीमीत री ऊगती-विमूजनी विरिया म्है थारै चरणा री उवाज
सुणी ।

थारा वेलचिया हलकारा म्हार हिड मे मौन नतो दे ज्यावै ।

हे पा वणा ! ठानी-कया ? आज म्हार जी मे डाढो कोड भरीज्यो है

अेक अतूक्षसी थर्राट, म्हारै हिड मे आ वसी है ।

वाइठा आज जावण री पुळ आ पाँची है ?

वाइठा आज सग काज पूरा हो चुक्या है ?

प्याराजी ! थार आण रै लगाव-भेळ

वायवेग मे जको मीठो वसत सास भरीज्यो है

उची मनै वताव व ये म्हार जावण नडा आ खड्या हो ।

अमाप हरस, आग अेक गावणो गीत ऊलैजी-वेगारिया वालम ।

चन्दणियां साजन

जीवडला ज्यानी चालोसा चितारो व्हाला वैण
रग रसिया राजन हालासा-अडीक सुरगा सण
कीधा वील वीसारिया कियो कसूतो वार
मौज मज जग मानख हुई जमार हार
लळवळिया लझा लालोसा गाडी लागी है लैण-जीवडला

नीदडली म ढळ चली रात गई अधरात
साथी सरव सिधाइया अेवलडा परभात
ओळगिया मारु मालोसा-उघाड उणीदा नण-जीवडला

चोरा रा चाळो अठै रलज्यो माल सभाळ
आखा सूर-देवडा गया गरथ नै गाळ
मदछकिया मुजरो झालोमा-भुलावो रळपट रण-जीवडला

मे ला म फँफता फिरो रास रळायी मन
खिलधारी नै भूलिया खाय वधायो तन
किरतविया कमधज पालोसा ! हो, उतरओ सुथरो घैण जीवडला

धमाचौकडी

म्हें जरा गीत गावणा चावतो-नी, गा सक्यो !
मनडै न समझावू-सागी गीत गावण री जी मे है
म्हें सू आज वाक्य सफा नी वप्या, खुडावणा शब्द गुडया-पड्या
म्हार प्राणा मे गीत गाण री उमग तडफती रयी !
पुण खितया-पागरचा नही हवा साथे हालता रया
म्हें उवा रा बोल काई सुणतो ? दरसण ही नी करया
हर पल हळवी चरण धमाधम सुणतो रैवू
उव प्राणद-म्हारै दरज र सामणै सू आवै-जाव !
म्हारो सारो दिहाडो वारै सम्माण, गलीचो विछावण मे वीतग्यो !
घर म च्यानणो नी हुयो हम्मै वानै क्या बुलावू ?
वा सू म्हारो मिला-भिटो नी हुयो !
पण व आवला, मिलला-याही अटूट अभलाख
म्हारजो रसी-वसी है !
आराध्य ! म्ह थारा श्रीमुख स्वर नी मुप्या, पल पल पूजमाण
पगा री धीरी धमाचौकडी सुणू !

विरही आत्मा

दरसदधो लील तम्बूवाळा, चिलत करो मत चाळा जी
दरसदधो लीलै तम्बूवाळा !
जळ विन तडफ मर सट सफरी, लायण बुझ भुवाळा
ज्यू ही जीव उजाड विरहण विलग्य आत्मा वाळा—दरसदधो
वन वन फिर वावळो मिरगा, उछळै ऊची छाळा
सूध घास वास नी लाध खोड तिर तिरवाळा—दरसदधो
पिव पिव रट पपइयो प्रमी, स्याम स्वाति जी जाळा
विरह दीदार गिगण लेंफ देखै पळका पुळक पियाळा—दरसदधा
जुग-जुग ढूढ फिरी जग जोगण, ओगण भाळ पताळा
पण थोगण पग थिग-थिग थाक्या नाथ लुक्या नखराळा—दरसदधो
पापी जीयो बुबध कळापी, ब्रिह्म उधारण वाळा
छेती रीज छोटिया तीझै रीभो राम रुखाळा—दरसदधो
चिलत करो मत चाळाजी, दरसदधो लीलै तम्बूवाळा !

घणी बायरो मन

म्है अब इण सौरम शूयूवाय मंझ विणरा पग

लिया वेजम जगळ मध्य वग फिर रयो हूँ ?

इण घूप घघक्तै लील अम्बर बीच विण रा दर्दोले रोज सर होरघो
है ?

घण दूर-दराज उमडतै खितिज गाण—म्हारें उर म धुडयुडतो

उठाण किया उपजादी ? आज म्ह इण गघ विहीण विघवा वाय म
वगतो विणरी खोज करू हूँ ?

म्हें नी जाणू कं इण अमर वन उर किसडै राग माथ विमुग्ध
होय न या जोरनियो नगो जाग ऊभो है ?

आज वासती फोगलै री सौरम माय नूवा पानडा री
पळ-पळाटी सुर रागळी रोय म विधु विरणा इमी झर
सरगल आभ दिल आसुडा र आडग-भरियँ स्पश सीनै
किसडो वस्त है, जिण सू-महकमून विधुरवात,

गद्गद् डोळ खडखडाती खडी है ।

किरपा

सर्वोत्तम आणदघण ! म्ह जाणू, म्हा माय किरपा है

जरा पून पानडा मिर सोनेली टिय चमरा

य मू आमूधा मेघ गिगण चडधा धूम गौरमगणी ह्या म्हार माय

जळ वण गिडा ज्याय ! हे अवतारी आ सारी थारी किरपा है

आज मुधिया री प्रतास धारा गु म्हारा गायण लवालय दुष्टे

या थारी किरपा है जका जिनडी री रू-रूवाळी रग-वमै !

थारा श्रीमुग हठ दिठ, थारा नण, म्हारा नैणा मू मिलजुल

म्हार हिडद थारा तरणा न छू लिटा है ।

अवयणीय ! जाणू आ थारी महती किरपा मुलाकात है !

शुभभूयात्

हे प्रथीराज रतन । गाँव नू गया आपर नैड
म्हारी बुद्ध इहाल सिरवज्यै, जिहाल बाजारू भौड म-
महा नगर री छीड बढती मारुति कार, की जरूर बाज सेती
तत्वाळ छतरगड बलबट्टे पौच ज्यावै ।

धारी गाढ गभीरता र वेग, मम छिछळापा ऊभो तावै-थावै
वजन नै बवजन-सरत्र जन प्रसन्न मन भेळा ।

शुभभूयात् ।

प्रेम भारो

अनिवचनीय । थारो ईमी रस प्रेम, प्राण गाण, महक उजास,
पुळक सरूप थोक आखै द्युलोक सू भरै ।
आज दस दिसावा रा बघणा गुलग्या । उवा सुधा ईमी दसू-
दिसावा सू आणद लहरी उछाळा वग ।
म्हारो जीवण ही ईमी आणद री पियूप धारा सू दूध पाणी
होग्यो है ।
म्हार प्राणा मे कल्याण भावनावा रो निवर, अपरोख आणद री
तेज तरगा मे कमल पुष्प री भात खिल रिया है ।
उव रो सारो मिष्ठ पराग, परवारो था चरणा चढावूला ।
म्हारो हिडदो नीरव नितारो, थार अमर आलोक ऊभो है ।
म्हारा प्राण, वसूमा उपा री लाली स रजणपूर अर अळसाया
लोयणा रो चसमो चकनाचूर है ।

ऊँचो रमग्यो

म्हारो, हिवडा हम्मं वादळिया रै साथे उडग्यो
कृण जाणै या उडतो-कुडतो कडे जापर ?
वादळा री सारगी र तारा माय उणरी पीड रा घमोड
प्रभु ! दामण री भांत दमवतो पड !
अतस मे उण री ताना कुलिश री तरा गाजै !
टोळी री ढाळी रा वादळ फिर-घिर घुटे-जुट
वार घणै लीलै अंधेर घाट मनै साँवट लियो है
मतवाळी मद समीरण नत्य मगन है-वा ही म्हारै हिवडै सग
वादळिया रै अग उमड रयो है ।

जाण-पिछाण

वितरा अळगला अणजाणा सू मन मिलाया
किता ही पारका घरा मे मन रवण री जागा सूपी
ईश्वर ! थू अळगला न नडा अर केड कडूम्व ल्या भेळ ।
जूनी झूपडी नै त्याग'र अजाण असद घरकोलिये मे जावता
म्है कास उदास होग्यो क वठे म्हारो आपरो कुण होसो ?
असली वात ही विसरग्यो क उवै नूवी ठीड ही म्हारै सघ थारो
पूरवलो जिगर होवलो—जिण नै आपरो मान चालूला ।
ईश्वर ! थू अळगला न नडा जर केड कडूम्व ल्या भेळ ।
जीणै-मरण, नीचै-ऊंच, जठ ही थू मनै ले जासी
वठे जलम जुगा तर थारी ओळखाण रो साथो रसी ।
थान जाणतो थको किण सू अजाण रैस्यु ?
कठे जावण री पाल होवैला ? कठे डर भो लागलो ?
थू त्रिलोक चराचर भेळ जोड री रखाळी हत जागती जोत
ईश्वर ! थू अळगला न नडा अर केड कडूम्व ल्या भेळ ।

उपदेश दरावो

हे प्रभु यीशु मसीह ! मिनस पाप रें उद्धार वेगी आपरो उपदेश
चावें !

उवो जमारें रो आखो भार मगरा लादे उठायो वगें ।

दाता ! वो यानें भूल नें घर-घर भीख मागें ।

परमेश्वर यहोवा ! या सू काई छिप्यो है ? थारा नण मग ठोड देखें

थारो ग्यान-ध्यान, मनस्या अर भाव, म्हानें जाणें-पिछाणें

अर अमर सुखी वणाणें चावें

जाणग्या प्रभु यीशु ! म्हारो भार थारें चरणा नाख जावाला

वेफिकर धूम फिराला, कास-कुटण लार नी देवाला ।

मोड भार दहुया कुण चाल ? जद कं रुखाळी पाळ ।

म्हारोडा कोझा कुलछा री हवा जठ-वठें जाय दीयो छुवें

उवें री ला झट बुझ ज्यावें ।

म्हारा मंला-बुचीना हाथ है हरि । चटावो चायें ना लिरायो ।

म्हारी कुलखणी वासणा घणो वाळी है प्रभु !

निमळ प्रेम भरवा ऊजळा हाथा ग पत्र-पुस्त

स्वीकारो म्हारा परमेश्वर ! म्हारें उद्धार वेगी

आप उपदेश दरावो !

लोह किरपा

म्हारो मनस्या री लपटा लाम्बी लघी अणत
उवार रँ लारँ म्हारो रोणो धोणो सस कोसा गयो परा ।
नाथ ! भळे ही म्हारँ नाक भ सूतळी वटो नाथ-थारँ हाथ,
मन राख होणं सू उवार राम्यो है,
थारी या कठोर करुणा, म्हारँ रू रू मे सागी मूरत रम रयी है
म्हँ थारँ सू गिगणधर-जोत डील उर भात्मा इत्याद री
जाचना नी करू-वाछा कोरी वाही है क मनै हर रोज री
लपचेडू लालसावा सू टळण जोग-जोत जोड देवोना
म्हारँ खातर थारी वत्ती वडो दात याही होवला ।
थार लार म्है वदे जूझँ अळस लोयणा अर वदी-अधजग्यो
नीदाळू झोवडी झोटा खावता थारँ गल वूवो जावू ।
चाँदडा ! थ म्हार सामण सू अळगो जायन ओल हो ज्याव, म्हँ अ
गूझी जाणग्यो ! मुडदी अर इकोवडी वासनावा र जजाळा
उवार न थू मनै थारी पावाधोव र जोग वणा रयो है ।
थारी इण करडी कुरहाणी किरपा रो मम म्है चिह्न लियो
नाथ ! सागीडो चिह्न लिहो है ।

हिये च्यानणो

हे विश्व जीवण रा कल्याण ! मनै तो म्हारो काज, था सू ही
करवाणो है !

म्हारी आत्मा मे उजाळो करा । विकासावो, विमल वणावो,
जन भावण करो-निडर अर तत्पर निरालस तथा दिढता भरो ।

हे चराचर चिदाणद ! म्हारै हिये च्यानणो करो ।

म्हारो अत करण जगत चराचर र माप उनत करो अखिलेश्वर ।

थारो वलिहारी-म्हारा बघणा खुलावो !

म्हार मग सुक्वामा थारा हुलास भरिया गीत अगीरीजै ।

थारा चरण-कमला म्हारो मायलो ले जा मोडो

मनै पुचवारो प्रमत वणावो ।

हे जगत जीवणाघार ! म्हारै हिये प्रकाश विकासावो !

गीत गाणें अरजी

म्हू पसवारो, जग सू खारो-आयो हू दौडचो द्वारजी-
प्रभु था घर हाळी म्है रैस्यू ।

फूस बुहारी, छाणो लवडी चोको वरतण करिस्यू
घरा दुहारी, कूवं स्यारी दोघड जुड जळ भरस्यू
म्हू दरवारो-वेदर सारो, आयो हू दौडचो द्वारजी - प्रभु था म्है रैस्यू

वूजा वाड'र धान बीजास्यू निपट निनाण करास्यू
लाग लावणी खळा कढास्यू मि'दर नाज भरास्यू
मैणतगारो सुध लखणा रो, आयो हू दौडचो द्वारजी - प्रभु था म्है रैस्यू

गार-गोवर चेज भाठ सारी चीजा ल्यास्यू
वेगो उठसू मोडो सास्यू ठडो-वासी खास्यू
म्है वेवारो हूँ चेजारो, आयो हूँ दौडचो द्वारजी - प्रभु था म्है रैस्यू

मूख माडो बोल ना जाणू घर सू दूर नी जास्यू
विस्तर घोसू झाड विछास्यू चरण दवाणा चास्यू
खा सै कागे रैसू प्यारो, आयो हू दौडचो द्वारजी - प्रभु था म्है रैस्यू

हीडो करसू हाजर रैसू विडद वडाई गास्यू
निभय पैल्या घात खोलद्यू सेवक नाव घरास्यू
है प्रण म्हारो दुनिया प्यारो, आयो हूँ दौडचो द्वारजी - प्रभु था म्है रैस्यू

भरो ह्वारो हेलो म्हारो दास वारणें बैसू
चोर-ढोर आखा ओलावू ऊभो प्होरो देसू
तज नवारो चाकर धारो, आयो हूँ दौडचो द्वारजी - प्रभु था म्है रैस्यू

मागू खरी मजूरी भगती दरसण परसण होस्यू
मोट घर रो नौकर हानो खाल खोरस खोस्यू
ली हो लारो हाळी थारो-आयो हूँ दौडचो द्वारजी - प्रभु था म्है रैस्यू

अरज अनुनय

हे आज रा नटवर नाथ । म्हारो भव सुधारो भगवान ।
श्रीमुख ना मोडो जमारो अळो जाव ।
थारो दरमण म्हारै सफा नैडा म्ह नी जोया, म्ह कठ
दूजी ठौड देख बोकरघो, न जाणू कठ-कठ ?
विहारी म्हारी आत्मा मे विहरो-म्हार काळजै ऊडी हँसी री
जोत जळावा । बावनावतार बोला म्हारो शरीर छूवो, थारोडा
कर-कमला सू म्हन नी, मैन उबारो अविनाशी ।
म्हारो सारो ग्यान घुघळो, हँसी खुशी भ्रामक
प्रतख दरमण दयो भरम निवारो ।
भो सुधारो भगवान-पाप भोगणी शक्ति बसो ।
मिनस जमारो अळो जाव ।

शिखर इनाम

हे नाथ नारायण ! ये म्हारा गीता नै पुष्प भात स्वय विगसावा ।
उब खिलता कुसुम देख'र म्है आणद विभार हुज्यावू अर
उवाने अपणी सपत समय, थासा रै चरणा चढावण रो
गुमान गीरवो लिया थारै नडा आवू ।
था सू विणती है विभु । क उवा निज विगसणा फूला नै प्रम सू
हँस'र हाथ धसू करो हरि हर । म्हारो आपो मत विसरो ।
पूजा रै पछ जे अँ फूल, धरा धूळ मे मिलन
मर भिट ज्याव तो वाई अडी नही ।
विष्णु हरि । ये थार हाथा ससृति रो घणसरा द्विब लुटावो
उण्ही कर-वमला सू अँ सुमन मसळीज मर तो किसडो घाटो हव ?
अँ गीत मेरै जीवण म पळ छिण विगस खिल'र म्हार प्राणा न
अँसाणमद वणा ज्याव मेरै वेई यो शिखर इनाम होवै ।

आसा नेळो

नगवान । ये सें रं नेळ्या रेंवो—मनं ही सारा सायं जागा दिरावो ।
जठें बंटाण रो माल नही लागें, लोक काड'र जागा नीं वाटीज,
जठ द्विव सम्माण मे भेद नीं हव, सरें मय, मगळ्या र नीचें
घृष्ट भरी घरण माय मनं ही बंटाणदघो ।
जठें लारी आठम्वर रो जाबक अनाव, आपरी साची पिटाण
दग कर गरीबी मानणं मे हिचनिचाट नीं, वठ सडो होणं मू
म्हारी गम वायरी गरीब गिज, घागे अथाग दात मू दूर हा ज्यावं
बठ मन मगळ्या साय टोड दिरावा दयालु नाय ।

भाय वर्ताव

मनै यो उच्चारण वग्ता थवा आवणदघो, कै--'थे म्हारो जीवण-
थे ही म्हारा नाती, थारै मे ही म्हारै जीवण रो आखी आणद
भरघो है,

थे ही म्हारा निजू हो ।'

मनै इंमो भरिमा सुर दिरावो म्हारी वाणी घणी मिष्ठ वणावो ।

म्हारा थे प्यारा हा-इसडी वतळ वता-आ ववता आवणदघो ।

या पूरी प्रथी, सारो आकाश था सू भरियो डब्बाडोळ लहर था मे
वस-व्याप । इसी वाणी म्हारै माय सू ऊकल वढ, इसडा वरदान
दिरावो विभु ।

म्हारी विपदा म थे वने आयो, म्हारो न्हानवडो जमारो जाण
म्हार

सू स्नेह दरसावो । वस, छाट मूढे सू आ वात करतै नै मनै आवण-
दघो 'थे म्हारा जीवण, थे ही नातीला अर म्हारा आपरा हो ।'

ब्रह्मजीवी गीत

देवा आवू म्है गुण गावू-म्यामी सेवगियो हेत है-

प्रभु म्हारो करियो निस्तारो ।

सत्यनारायण नाथ निरजण दुख भजण भो हारी

कमलापत धार व्रत तिरम्या बोडा जग नर नारी - प्रभुजी कोडा

थे औतारी म्हे ससारी, स्वामी सेवगिया हेत है - प्रभु म्हारो निस्तारो

रतन जडचो सिघासण ओपै ज सुर गूज ऊंचा

कळजुग प्रगट वगो जग तारण काटण पाप समूचा - प्रभुजी काटण

पातक हरणा लिछमी रमणा, स्वामी सेवग रो हेत है -

प्रभु म्हारो निस्तारो

भगती भाव सदीने कारण छिण छिण रूप सवारो

मनचाया फळ देवण दानी वाज किरपा निघ सारो - प्रभुजी काज

हद छिव राजै, वाजा वाजै, स्वामी सेवग रो हेत है -

प्रभु म्हारो निस्तारो

चढै सवाया भोग सावरा घूप दीप उपहारा

सरब सत तुळछी ल ऊभा आघमाण उणियारा - प्रभुजी आघमाण

थे हो म्हारा म्हे हा थारा-म्यामी सेवगियो हेत है -

प्रभु म्हारो निस्तारो

देवा आवू म्ह गुण गावू स्वामी सेवग रो हेत है-

प्रभु म्हारो करियो निस्तारो ।

निवतो माथो

हे ज्योति सरूप ! जठे ससू अधम दीन दुबळ जन रवे
 वठे ससू पिछड्या अर घणा मानख वायरा मिनखा बीचाळ—
 थारा चरण कमळ विराजै, इयाव अभाव तथा रुढ्या रो वूटो
 बाळो !

जद म्है थामू पगेलागणा कर, तो म्हारो निवणो माथो
 निवणी लामी काकड पीचतो हुयो ही थार चरणा ताई नी पीचै !
 वयू कँ थारा चरणार विद सँसू हीणा-हेठा मिनखा म रुप्योडा है ।
 म्हारो मस्तक निवतो-झुकतो ही थार चरणा री तह ताणी नी पीच
 सवै !

जठे थे गरीब-गुरवा र गरीबिये पहरास मे सरव दलित, सर्वांग
 अपमाणित छँटवा हीण-म्हलीण मिनखा बीचाळ गति माण रवो
 वठे म्हारो खूटो अभमाण, ठालो ठूठो नी नावड ।

धन माण पूरता माणसा म थार मिलणै री अभलाख राखू
 पण, थारो संचलण तो वासू है—जका रो कोई साथो नी हँवार ।
 गरीब निवाज ! उण सारा दलित अपमाणित अर
 गरीब गुरवा सू ही हीण गरीब मिनखा ताइ म्हारो हिडद
 हरगज नी पीचै !

वान याय, समता, सुतत्रता तथा भायप थार सविधान सू मिल ।

माईतपणो

मधुसूदन । थारै माण, म्ह अळगा रवू-प्रगळे नी वधीजै ।
 मोटी अपणायत आण, म्हं सू थार लव क्या लागीज ?
 थान वाप जाण चरणा पडू-पण साथी समझ गळजाथी क्या अडू ?
 परमदयाल । वात्सल्य वशात्थे म्हारै आपै, ऊँडे गले उतर आवो
 उवै माग थारै मन मितराई पिछाण'र म्है सू थारै साथै
 दुर वहीर होणो तावै नही आवै ।
 भगत वळळ । थे म्हारै माजाया भाया सू वता भीड हर हो-
 भळे ही थारै भो, नडो नी भिडीज ।
 म्है म्हारो मारो द्रव्य-अळाथळो भाई वीरा मे वाट देवू
 अर थारो सागीवाळ वणणे वेग थारै म्हारै ऊभो हो जाव ,
 वया म्है सुख दुख रा सारा अवसरा मे वदे पारका लोगा नी-
 थारै साथै तडे खडे रवू ।
 छेकड निजू लामे डाड रो छेडो नी मिळै जद म्ह थाक छाक जावू
 पण, खोळियो छोटण री ऊव प्राणादधि मे हुवण री गरी-
 गुचळकी चढभी नी लगावू ।
 माईता । मोटी अपणायत पाण, म्हंसू अवढ पथ थारै नडो नी
 जाडजै ।

कुढ़ता प्राण

माईता ! मोटी अपणायत आण है !

हम्म म्हारो जीवण थारै किरपावत नीर घुप निरमळ होग्यो है ।

बोभा दळदरी हाया सू म्हें थारा चरण नी परसतो

पण, दया दाठीव-ढाव झुलन फूला री झाव भर ल्यायो हूं

हे लोवनाथ ! निरसल्यो उवा काळी बोझी नी होई !

हम्म थारोडा चरणा म्हारो सुथरो जीवण चढावूला !

पैल्या भो लागता म्हारा सारा अग रगदर रळधा ,

आज आपरो उधारणी वामना सू महा कुढ़ता प्राण किता सोरे
होग्या !

ना नाथ ना ! हम्म वदी इयाने धूड-फूस मे नी मिलावूला ।

मस्सा घोया है-जद थार अपण जोग हाया है जगनाथ !

होड गीत

म्हे हा थारा थे हो म्हारा, माईत टावरा साखजी -
प्रभु ! म्हे थासू के दूजा हा !
ऊँची-ऊँची मैडी थारै, म्हे देखण ललचावा
छानडिया झूपडिया म्हारै थानै कदे बलावा - सावरा थानै
वै गढ थार-अै मढ म्हार - माईत टावरा
काम घेनुवा दूझ थारै, जारो नाव लिरावा
भेड बकरिया धीणो म्हारै माखण भोग लगावा - सावरा माखण
वो घन थारै-ओ मन म्हारै - माईत टावरा
तोप व-दूक तीर-तरवारा, थारा नै सिर नावा
जेई-गडासी, कसी कुहाडा खेत कमावण जावा - सावरा खेत
व रग थार अ ढग म्हारै - माईत टावरा
हाथी घोडा, कार-विमाणा, थारा रा गुण गावा
ऊँट अलाणा-म्हार ठाणा चढ ललवार लगावा - सावरा चढ
थे गजधारा-म्हे वजवारा - माईत टावरा
राधा-रुकमण था पटराणी, भोजन करण मनावा
भोळी-डाळी, म्हा घरवाळी रावड-रोट रळावा - सावरा रावड
थे, म्हे न्यारा आपस प्यारा - माईत टावरा
पलग, गलेचा, नरम गीडवा, थारा सदा सरावा
टूटी मचली, गूदड राली म्हारा पड पोमावा - सावरा म्हारा
थे हो भागी म्हे अनुरागी - माईत टावरा
साखजी
प्रभु ! म्हे थासू के दूजा हा !

अभिवन्दन

अलखदेव ! म्हारो गतराडो गव थारी घरू नाळी-खाळी डुबावो !
म्हारो सिर आपरो चरण रज रियावो !
बूडी वडाई छाटतो म्है सफा न्हानो बूडियो हो रघो हूँ
निजू कावड री फिग्णी फिरतो पळ-छिण छीजत-
खीण खोखळियो होरघो हूँ !
म्हार दिली द्रुम न आपर लायणा र नीर सिचावो घणश्याम !
म्है अठला वचाडा मे मन उघाड नी सक्यो
अमरश्री ! म्हारै जीवण वारजा थारी अपणायती आभा उजाळो !
म्है थासू अखड शांति री भिक्षा मागू-
म्हारै जीवण मे थारो अडूड चडूडी चमक भरावो !
म्हार काळजै र पख रा निराकार निवासी !
म्हारो दभी दाग, निवर प्रेम पराग नणा नीर घुळावो !

नाव सुमरण

हे पारब्रह्म परमेश्वर ! म्है अघ गघ मे बैठ नित नूवा पापा रा
भारा वांधू पण थारो नाव नी भूलू ! अह निवार हिडद सू
भजू सो थार सू काई छानो है ऋषीकेश !

म्हारी विपदा पर थारो नावो कितो सुहणो लागै सावरा, जदी
सुमरू !

मनै था सू मतबल है, जगत हँसै रुठै तो म्हारो काई लेवै ?

म्हारै मूढ थारो नावो ओपै-फवै सो म्है आणद मनावू !

थासू मिलणो सावटो पंडो है परमात्मा ! पण सुमरण पथ भाज्यो
वगू !

मनै चेत नी राखू म्हारो अभमान मन सरमावै

इयै गूगळ गव सू उवारो अगोचर ईश !

चुगली चाटी सू पसवाड राख मनै लोयण लोळ वरदान दघो
दामोदर !

म्हारी आरती थारी दया चावै-कोई मानै ना मानै, मनै जरूत नी,
म्है थारो नाव निरवाळै अतस सू लेवू !

जीवण झूपडी

दुसहर देव । म्हें चांनणो चावू ऊंढो दीयो वरू-वो विराट फूक
बुझा देवो-सो थानें म्हारी जिनगाणो रो धुग्गी झूपडी रें
अधारें ही वेंठणो होवला ।

म्हारी जिनडी रो बेल जडा मूळ बळ बुझी

उवें रो सूको कळिया माय कुसुम क्या आवला ?

म्हारी पीड रो चढावो-जीवण जित्ती सेवा

फूना रो साजत, पूजणो ममा म्हें वनै की नही

थारो पुजारी ओजू अणहायो वठो है, थारें तिवार भेळी रळण

वनै नूतो नी मिल्यो ।

नगाडा नी घुरघा वांकिया कद याज्या ?

साली खुडी रें वारण वेंठो म्हें रिणवतो रोवू-क्या पुतार रेंयो हें

चढती वेळा रा शब्द

जीवण कथ ! ज्योति सरूप ज्होड कमल रो मीठास म्ह चाख्यो-
पीयो

अर जीयो सफळ वणा लियो है ! हम्मै-

आगीन जाणै वाळै दिन या वात वता जावू कै म्हैँ जको
देख्यो पायो, वरी वरोवरी नही !

चराचर र खेल घर मे म्ह क्षणगिणत खेल खेल्या-

दालडा चखा सू म्हैँ मोकळै रजण ईमी चख चाटयो है ।

जको छू लेवणो डाढो दोरो कार-उवो म्हारैँ तन री रग-रग लग
जगत रा प्राण गद्गदाया है !

म्हैँ वन सभाळनो घनभाग हुयो हूँ ! इण वास्तैँ

म्हैँ जावण र वखत याही वात वतावू क जो की म्ह

देख्यो भाळयो है—'वो अमाप अर अनुपमेय है'

ओ कवणो ही म्हारो ओपरो शब्द है ! शब्द साचा-

पिड काचा, म्हार जावणैँ री वेळा रा प्यारा शब्द है !

विदाई

जावतै री के विदाई ? साथिया ये घर सिधावो !
धा जणा नै म्हें न रोक्, वरकरा विसूणी खावो
मिल्या-भिट्या कोड भिट्या, साथ क्या हो वसेपो ?
सासडा रो आवो जावो आग पाछ खीच ल्यावो
चालतो आवै उव नै म्ह वरु नी नागवारो
आण जाणै सास जिसडो वण रयो है प्रेम म्हारो
थारो-म्हारो फिर-घम आपसी प्रेमी दुलारो
ठोड ठरै वो हुवैलो कंद रो कीडो धुत्तारो
आवा जावो चाली आई जावतै री के विदाई ?

मौत रो स्वागत

आणदकद जगतगुरु ! म्हारै फळसै थारो कागदी परवाणो लिया-
काळ आयो है ।

उवा पुरजियो म्है वाच नी सकू पण, काळ वापडे म्हारै कने
आवण वेव वो ला ही समदर लाघ्या है ।

अमावसी रात म्है डरू-फरू हूँ, पण म्है

दीयो सजाय न आडो खोलूला

वारणं वडत न धोक-अभिवदण करूला ।

किती वडी वात थारो सिफाई म्हारै फळसै आयो है ।

कर-बद्ध गळद्थु, उवैरी पूजा करूला ।

व र पगा म्है म्हारी भीतरी बुगचडी रो वडमोला खजानो

मेल दवूलो ! उवो आपसा रो वतायो कार पार पाडने पूठो वूवो
जावूलो

अर व र पाछ म्हारी जूनी सूनी झूपडी मे म्हारो अंकलो अंकार

थारी पोछडी-भेटसार ऊवरयो पडयो रैवला ।

काळ रो भजन

ले जावू जीवण रा लोभी पा वणा इणी तरा आणा
 ले जाणा मोह-यो मनडो सुतनडो तोड नी जाणा
 रजतसी रात रग भाणी जगत परभात जागतडो
 वरस सावणियै वादळ ज्यू निवत सूतै री सै लाणा -
 ले जावू आणा !

खाय रोटी जो सोया हो नोद मजदूर उण जिसडी
 सुधा सुध रळ ढुळ जद ही प्राण वेसुध वणा पाणा -
 ले जावू आणा !

म्हारै हिवड मे काई है ? दया उपकार परसेवा
 साच सुख - दान देवो हूँ व्याण जुगती सू उठवाणा -
 ले जावू आणा !

काळ ! आणेंद उर झरण मद वायुज रै मोहल्लै सू
 मीत, मन मीत वण आणा प्रीत पण गीत परवाणा
 ले जावू आणा !

भोतेरा पा वणा आव अमर गुण ग्यान देज्याव
 साथ मन म्हारो लेजाव करै लद सुधिया प्रस्थाणा
 ले जावू आणा !

अतिथ्या इतजारी म आख अणगिणत नित हेरे
 मिटा भो-भूत भावी रो सत सुख शाति उपजाणा -
 लेजावू जीवण रा लोभी पा वणा इणी तरै आणा !
 लेजाणा, मोह-यो मनडो सुतनडो तोड मत जाणा !

जमारं री मांग

वद सू दरसन री अभिलाषा, अणहोणी काई वात गिणो
म्हारं माथ रा मालक हो, क्यू रोस रीस सू नाथ तणो ?
आभो घरणी थारी निजरा कीडी-कुजर पण थे पाळो
थारी महता सू मिल्यै-जुत्यै इण दुखी कीट नै क्यू टाळो ?
पूरण परमेश्वर थारं तो-है, शेष नाग सिर सीणो वो
पण थारा दरस मिटाद्यैला-म्हारा भो-भो रो रोणो यो !

वोही आवै

सुणो तो - पग वाजै, कोई आवै - वो ही आवै
अरे ! धानै सुणीजै नही - कोई आवै - वो ही आवै !
जुग जुगा-तर, मास - बरसर, अहर्निश, पल - छिण
उणर बिना, कुण जाव-कुण आव ?
मन री लैरा रै वेव बध, म्है उणी रा मोक्ळा गीत गाया ।
उवा सगळा सू आही धुन आई - गरिमा गाजै, कोई आवै - वो ही
आव ।

मधुमास, हरिया रास, वो वन पथ सू पघार ।
भादव री अघारी रात - भेवलिया र उडणखटोल चढघो आव
दुखरा बादळ गरजै - म्हा सिर बोभ नी, चिदानदी चरण राज ।
म्हारै मन वन, जद सुख उपाड खावै
उण्ही चरणा रा अखु गिलगिली कर ।
वा चरण ध्वनि म्हारै उर - धर री घडक्ण है ।
कठै कुण आवै ? नर रै नैड - नरहरि आव

आपो इधकार

उव रोज वै म्हारै घरा आया, बोल्या—

‘थारी सूयी वाखळ मे वैठा ।’

उवा कयो—‘थारी देव पूजा देवाला, प्रसाद पावाला अर
दूर ऊभा सुशी होवाला ।’

इण्ही वादै, वाद-कीचड भरिया दळदरी फाट्या पूरा कोभा
करमीण

म्हार घर री वाखळ रै खूण मे बैठग्या,

पण सिब्या पड्या व प्रवळ हो उठ्या, म्हारै पूजा घर मे
धिगाण आ वड्या अर उवा मैला-कुचैला हाथा स देव हरि
वाळी पूजा री सामगरी खोसली । हीण - म्हलीण वेश
व म्हारा सुलक वच्य खुदा, खुद हा, म्ह मोडा जाण्या ।

आज रं वषं नै

ठ त्रिपतादायी वष । थ घण वखत जव जाता जनादण रो
 अपमाण ररघा - व रा विम्यो ही वदळो मिल्या है थन ।
 जव र मिनराप र इधवारा रो टाळ - अवग्या करो, जिणानै साथे
 वठण रा माण नी दियो, वणारै अपमाण रो वदळा मिल्यो है थन ।
 मिनरा न हाथ लगाण जोग नी जाण, थ मिनरा म वसत देवतारो
 अपमाण करघो । हम्मं प्रजापत र नेद भर्यै दुरभय दस्ज वठ
 थन सर साथ अन जळ रो सागीवाळ होणो पडं । या वारी वूडी
 टाळ - अवग्या रो डड हवै ।
 थारै ऊंचे पारड सू थ उणान नीच राग्य दिया - उणारो
 तागत रो अवरासो नही लगाया । हम्मं थू हैठ जा पड
 नही ता थारै वचावरी जावक जमेदी नी है ।
 जवा न थ नीच नाट्या वै थनै ही हठ वांध्या है,
 जवा नै थ धक्का मार लार काढचा, उव हम्मं थन लारो खच ।
 जदी थारो भलो ऊंचापा चाव तो पल्या उवा रो ऊंचापो साज,
 यो ही थारी कुप्रधी टाळ अवग्या रा वदळो हव ।
 अग्यानी अघेर घाट र पडद मे थ जजा न र्होड राख्या
 वणा ही थार शुभ गल मे जड झारवड बिहड साडा ररघा है ।
 सड्कडी पोढ्या सू थार काध अपमाण रा वेधाग वोझ लदयो है
 भळे ही थ जनता जगदीश न पालागण नी करयो ।
 हम्मं उण्ही हीण गरीवा रो भगवान भोमी माथ आ ठूक्यो है ।
 उवै म्हारै लोयणा विराजं, ओजू थन दीस्या नी काई ?
 थार जात पात रो झूठो घमड ग्हावट गाहीजग्या ।
 थू ससू लार । अर थार राख प्रचाव रगी—
 क्य वूडै गुमान री लीकटया पीच माड ?

फूला री खेती

ह अजर अखडी । म्है अफडी नी, म्हारी तो पगयळी ठडी है ।

म्हार घरा इसो थान - मकान कठे ? जठे थाने अकलवाणे

पडदे र ओ ले राखल्यु - पूण ब्रह्म ग्यान-ध्यान ।

म्हार हाथ किमो माण - जका म्है देवमाण दरसावू ।

ह करुणा निघान । म्हारे कने कोई इसडो वस्त नी - जका थारे

अध्य जोग हवे ।

काई इसो चढावो नही - जको थाने चोखो ओप - रुचे

बडो हैरान हूँ हरि । थामे प्रेम ओलर जद-

सारगी री तार - क्षिणकार आपो आप भ्रूणज्ञणा ज्यावे ।

म्हारी गुवाडी री बडी वाखळ मे सतन हितु । थारे आणे रे

चाव - उमाव फूला री खेती ललाह जावे ।

काळी लकीरा

भूडा लीकपटाळिया लपसू फेरू, पोतो देवू ।
जिया-किया, म्हार मन रो, तन अर घनरी काळी कामी लीकटया
मिटा देणी चावू । म्हार मन या ही लगन घणी तक्डी हा रयी है ।
जी माह जाणू - लीकलकोळियाळी वासी वासना री वही
वास्तं मे नाख लापो लगायदधू, यो वचरो ऊंडो वूवं मे उसेरद्यू
तिथा गठडी बाध थार चरणा चढादेवू देव ।
जठै-कठ जावू - अँ घमड री लिडायली लीकोळ्या लारं लागी र ।
जठ जाय वँठू-टिकू, अ वडपण री भूखी, कुचरवी कुचाल
खची रची आपरो डोळिया दिताळ वोकरै ।
लाज मर ज्यावू - माथो चुका लेवू
अँ डवकती लीकटया-वचळका नाखती रवै । इयाने सफा साफ
वरूलो जद ही थारै पूरमपूर दीदार रा दरसण होवैला ।
हम्मै म्हार गरवोल गूग भाड न रमेश थारी सस पगी रज रळावो
नाथ ।

छिणगारो अवसर

यो ता मनै ठा ही है के अेक समो - वो कुममो वणज्यासी
घरणी नी दीसली, आँस्या जात्रक चुधिया जासी-वणजारी जीव,
टाढा लद टुरसो । पण, सूरज चाद-सितारा यो चकासो देखता
हँसला ।

सूरज री किरणा आपरै उगतं सभ आय खोज अनै खवर लेवैला ।
समदर री लैरा दाई काळ घटिया रो आन-जाव रैवै लो अर उवा सू
सुख-दुख रा ऊँडा सास ही कढना ।

म्है इण काळ घटिया रो आगूच कळपणा करू तो समै री सीमाती
गाठ खुल ज्याव अर म्है मौत रै च्यानण स जगत र वियराव पडघै
घन माल री अभिनव आभा देख । इण री माडी मठी छोटी सू
छोटी

जागा अर हर ओछै प्राणी मे ही मनै चकासो दर्सै ।

म्हारी वामनावा रो दुनियादारी अर हाथ लागो जगती री समृद्धि
अेवूव

आग हाथ कढ-जावादघो । म्हारै नैड वस, वो ही रैवणदयो-जक नै
म्है की नी जाण्यो, पण-उणर लार लालायत ताघतो-लाघतो तडी
देतो रयो, वो उवागळ अवशेष ओसर ।

जीव चैतावणी (भजन)

जीवडा हरि चरणा सिर धार वडा है वै करणा आगार
मना रे प्रभु चरणा सिर धार वडा है वै किरपा आगार
टेर-वाळपण मै खेल्थो खाथो भूल्यो फिरचो गँवार
नानी री क्हाणी रम रीश्यो लाडा बोडा प्यार-
जीवडा हरि

जीवणिय घरवारी वणग्यो तण तिसणा तक्कार
काम शोध लोभ लाठीज्यो जाडम्बर अकार
जीवडा हरि

वूढाप माचलियो चाल्यो लामा सुरड पसार
रोग दोख रळ झीक्यो भावयो नूठो लख ससार
जीवडा हरि

मरण ओसर चैत लिहा आणद रूप ओवार
हे समदर्शी पतित उधारण भव सागर सू त्यार -
जीवडा हरि

विजय वाण

विज विज विज, थारी परम विजय !

म्हें हार्यो आज हारग्यो, जमारा हार गमाया

जद वदी म्हें थान भूल्या विसर्यो छोटया, जद-जद ही

म्हारा आडया गाभा सू म्हें उमीज्यो । म्हारे हिण्डें - गिगण वठ्यो

थार आडो कोई पडदो नाखग्या । या करतूत म्हार सू सहीजी नही ।

वीत्य जीवण रो छिया म्हारो लारा वर अर मसारी सुरीनी ताना सू

वाहदेही मन वलावं ।

व रा सागो म्त् सू छुटग्यो, म्हारा हाथ थारा हाथा मे है ।

इय भिखारण जिनडी रै हाथ मे जा री है-उवो सारो थारै दएजै री

भीख म मित्योडो है मालय । थारी विण्डवाण विज ।

अेकर तो

सरब प्रकाशी महाराज । बद्ध सू विलास ? म्हारी विन-विणती
स्वीकारो नाथ ।

अेकरगे अवस स्वीकारो प्रनारायण । म्हार हिवड बिराजो-पाछा
कदी न जावो ।

जको समं था विन वीत्यो-वो काळी-पीळी आधी मे उडग्यो । हम्में
थारै

च्यानण मे जिनडो री बेल रा नाळ बधावणो चावू-जागतो रैवू,
सोवू-रोवू ।

किसै उणमाद, किसडी शोध वेग म्हें उठीन अठीनै रा रास्ता भुवाळी
खातो रयो ?

कुण जाणै कठीन डबकतो डोळा विणज करतो फिरयो ?

हम्में म्हार हिवडे थारा कान लगावो कान्ह ।

म्हारै हिवडे गम लूजी नही थारो गावो ठै, सुणो ।

म्हारै इण हिवडे मे पाप पूजी रयी नही तथा बूडी बुबध रा बूटा

थानै दीसै तो उपाड बगावो विष्णु हरि

म्हारी नीका पार लगावो ।

शक्ति माग

हे सच्चिदानन्द ! दुनिया रो काई कौणो-थे कवो तो मानू ।

विपत्तावा मू कचाव नी चावू, उवा सू डरू नही-वो मोथाव मागू ।

दुखी मन वेगी थ्यावम भला मत दघो-उवै न जीत मक् जको लखदाद

लणो चावू । धारी मदत नी मिल जद ताईं वापडा वण रिरावू नही,

जूयता रवू उवो जोस पा जावू ।

जगत रा भूडा अनय छळ-द्वेदर म्हारै पतलं पडघा

तो म्हारो मन इण ताडणावा सू दुःख नी हुयो ।

आ रुखाळी री अरजी नही है-दुख दरिया मे तिरणै री ताकत

माग है ।

म्है बोव हळको कद करावू ? म्हारो भार सिर लदयो वगतो रेवू

याही

विणती है ! म्है सुख र सम थानै सिर लोळ स्मरण वगतो रेवू अर

दुख री

विरिया लोव हँसाई हँसै तो हा जिज्ञक नी जाणू-अं वरदान चाव ।

नित नूवं नेह

हे त्रिलोकी नाथ ! थारै नाव सू मिलण वाळी अँ चीजा व नी है-
जवे

मनै चाहीज ! नित नूव नाज नखरा सू म्हारै घट मे आवो वलमा !
रग म रास मे सौरम शरीर म पुळ्क परस रस अमिट हरख रो
इंमी अर अतर वड, म्हार मोद भुप्या लोयणा मे साथ दरावो !
वेगा आवो सजधज सूरत ऊजळै अग मनहर मनराज, कवळ-
वदन आवो । हँसी खुशी रा सीरी भोरी वेगा आवो भडमल !
सदीनी सरवरा सार आखा कामा मोटो माण
नित नूवा नखरा पधारो प्यारा स्याम !

वडे घर रो गुमेज

बखिल ग्यानी ! म्ह थारी मिहरवानी रो मंगतो हूँ, पण-इत्तो नी
जाणू तो ही

थार चरणा र नड निवास राख'र मनै थारी दया सू ढक देवोला ।
म्हें काई वणावू-भूल जावू, फूल माळ वणावतो थको थानै भूल जावू
अर वणावट मे रीझ-रीज, भीजनै उवै री सुख सेवा मे गुचळ की
खाज्यावू ।

म्हार उणायोड माटी-गोवरिये घर मे मनै रमतो जोय'र नाराज
मत हा जाज्या, मनै माडो जाण विसराणो नी है । पण थारी तेज
वधकी

प्रेरणा सू मन जगाणो हवैला !

इया टटा र माय ही साचोट है, जिहाल सीपी रै मूढे मोती ।
पण थारै विना

भेदण वरण वाळो दूजो कुण ? जको प्रस्फुटित करै ।

जाण जाण न मारण सू ही ईमी लाधै ।

म्हार दळदर रो अथाग सूनापो भरण आवै, गिरावट री पीडा ही
चेतणा उठा वठी करै । रगडा-झगडा र आपस विरोधी हाय तोवा मे
थारी ग'री वाणी मनै साफ मुणीज ।

गीता रो लोभी

हे कळाकार ! थू किसडाक मीठा गीत गाव ? म्ह वा सू रसीज्यो
वठो हूँ-सुण्या जावू ।

थारै गाण री ज्याति जगत रै कणूका वीच व्याप रयी है-धारोड
सुरा री जाह्नवी

पाथर खडा रा भेदण कर ववै ।

म्हारी मनस्या है कै - म्ह उवा सुरा म स जोग कृ

पण म्हार गळ रा सुर थार म्हरा नै रळ नी सकै ।

म्हारै च्यारूमेर स्वरा रो जाळ विछयोडो है

थाँ मन इय अनाख फद म चोखो फास राख्यो है ।

गळाकार ! वांध्या राख - थार गीता रै मीठा गुटका सू

म्है घणो गोघड हो रयो हूँ ।

मौन स्वर

सता सुख देवाळ ! थारी अपार चुप्पी मनै रजै
थारी मौन मुस्काण म्हारै हिवटै वसावूला !
थारी अडीक म ढळती आ मौन रात, तारा रा दीया सजोवती
धुक्या लोयणा सू थारी वाट जोत्रै जादुराय !
म्है ही उवा वेवाक्य उडीक म्हारै हिडदै मे उँधा लेवूला ।
जद कदे उपा वळ आवली अँघारो जावेलो
थारी वीणा रा सानेला तार उफणती स्वर धारा सू
आभ म उथळ पुथळ मन्नाता घरणी छा जावैला
उव वखत म्हारै जीव पखेरू रो आळा ही तो थारै
गोत स्वरा स गुजायमान हो जावलो ! तथा उव ही
सुरीली कळिया म्हार वागान री वन वेळा
कुसुम रूप खिल जावली !

आघमाण

अतरजामी ! मनै थारै पिनग र पागै हूठ ही पडघा रवणदघा
थारी चरण रज सू रिगदोळीजू ता रेत मे रळणदघो ऋषीकेश !
यो ही म्हारो आघ है - आप सू अळगा मती करो अखिलेश्वर !
हे रव - म्हारा राम ! इण्ही ढव म्हारी चेतणा था मे वणी रँ सक्ला
थारी जातरा रँ वखत जको मेळो मडलो म्है व मू दूर ही सडो
रवू ला, भला ही मगरिय मे ससू लार वाळी ठौड दिरावज्या ।
थारो प्रसाद लेवण लोगडा लँफ उलळला, मन प्रसाद नी लेणो है
म्है तो फगत थान देखतो सडो रवू ला !
छेवड वच्या खुच्या प्रसाद रा भौरा हवै ता मन दिरावज्या
वडा हो, म्हार छोट दिल आ वसो विभु !

दरसण दुळंभ

निरगुण हरि ! म्हारी लालसा इण जिनडी मे थाने नी देख सकी
आ सासती वाछा सूळ री तरा चुभती रसी के थाने नी देख्या ।
भूलीज नही या वघती पीडा सोता-जागता, रात-दिन वावळो
वणाया राखेली विधाता ।

दुनिया र हाट-हटवाडा—म्ह घणा दिन खोया
म्हार हाथा घणी माल-मत्ता आई, पण मन उव सू काई मिल्यो ?
या प्यास दिल धुखती रयी के थाने नी देख्या पण नी देख्या ।
लाम पथ थाक्यो, विसूणी लेणे वठयो-तत्काळ चेत आयो
यो आराम निरफळ अर हराम, दरसण विना नेण तरसणे लाग्या ।
निराकार सरकार ! म्ह भूलोकड घणो-भुळावो मती म्हादेव ।
उठतो-बठतो, खातो-पीतो कास करू अर कुड कुड मरू
म्हारो घरकोलियो मडै-खिल, वणावू-सवारू ।
गीत गाळ, सुर ताळ मूज, पण थारा दरसणा री चेतणा
हरदम खटक चुभ पीड भागाव ।
थार म्हार भूली नी पड आ वेदणा मन सोता-उठता
हर पल फोडा घाले ।

जागतोजोत

हं जगत देवता ! म्हारें खटाव कठें ? खटाव हुयें तो वा-री वा-
सागण ही अज रोजीना क्यू करू-दाहरावू ?

इण जिनडी मे म्हारी ता थारें दरमणा री साध है
थार आणद रा महा सगीत म्हारी जिनडी रो वीणा म वाजता रवें
थार आभ री अणत च्यानणी जात, म्हार वारणें री क्याडी सू
कढ, कठें कदी पूठी लौट नी जाव ?

रोजीना रा नूवा सिणगारा रें साज सग रता म्हार हिवड री
रगस्थली मे, खुल भावा नाच घालती रवें ।

म्हारें काय वाळज री कुण्ही वासना, था - म्हा वीचळें पडद रूप
नही आवें ।

थारो आणद च्यानणो म्हारें भीतरल अधारें नें अळगा भजा देसी ।
थारो आणद म्हारी वापडी गरीबी रो जडा मूळ नाश करतो थको
म्हार जीवण र आसा अनुष्ठाना मे प्रगटत विकास वधलो ।

मातरूप माईत

मा ! थार स्नव सरगळ चरणा रो वासो ऊगतै सूरज री लाल
किरणा मे !

थारी मौत विजयी वाणी, शून्य गिगण व्यापै !

आख ब्रिह्माड मे फैली थारी चास वास रिजनास री म्है वन्दणा करूँ !
जीवण रा सगळा वारजा म मिली मैमा री स्तुति गावूँ !

थार पूजण र चढाव मे म्हारो तन-मन धन, सो वयू अरपू
माता ! थारा दया गळगच चरण सूरज री लाल किरणा मे वसै !

मा ! ग्यान री धम धार-थारी जाग री नूवी अगडाई

दयाला मात रूप माईत, थारा चरण घणा ऊँचा

राता रै तारा चसता दीया मे गिगण गगा रै प्रवाह

म्हारो चढावो क्या पूग ?

ग्यान धम धार थारी जाग-नूवी अगडाई

हारी दरसन लालसा लॅफै-फॅफै !

समदर उभळग्यो

हे अपार रूप उद्वारक ! समदर पार लगाणें रो कार-वोपार करणियो
भळे कोई दूजो और हावता तो थान ही धारो काम सूघा करणो पडतो !
आज आणद सागर मुरजाद मे नी रघो, ज्वार आग्यो है ।

हे तारणतरणहार ! सेग लोग थारी पतवार झारया पकड्या झिल ।

जित्तो मावें तावें आवें भार बोध प्राध लादल्यो

म्हारी दुसळली नौका पार उतारो ।

म्हे जळ धार मे तिरता वगस्यां—

प्राण जाव तो जावणदद्या ।

आज आणद समदर मुरजाद छोड दी ही है

कुण है जको लार सू हलो मार ?

किसडो दागी, आगी जावणें सू रोक ?

ओ डर म्हे पल्या सू जाणा ।

किण री दुरासीस, किण री कक राश, म्हानें सुखा री टोषी शि

विठाय़ा है ?

लगर री डोरी म्हे खीचली अर गावता जा रिया हा

‘म्हारी नैया लगादद्या पार ओ सावरा अवतारी ।

मोटी मलार

सरब व्यापी सनातन ! खुलक-मुलक मे रळ मिलणें वेगी
आज गळ मोटी मलार रो गीत आणददायी राग मे कढै-चढै ।
ओ गीत म्हार हिडदें तळ सू कित सुहण ढव-छव अगीरीज्यो है ?
पवन पाणी, आभ-उजास, सैंग चीजा किण भात व्हाली जाण
वपरावू ।
भात भतीली सजाई दिल सभा किण मतवल भरू ?
चशु खोवता ही म्हारा प्राणा म किण तरा रो आणद भरणो
ओसर झर ?
जक गल म्हें वगतो जावू-व र राहगीरा नै केंया राजी करू ?
ह अदृश्य अगम्य ! था आप सग ठीड वसो, आ वात म्हारें जीवण
म कितरी सुहणी व जीवत समता वपरावै ?
थारो नावा, थारा आखा कामा मे आपो-आप कया गूजै-ओपै ?

मनभायी भोगवाळी

ह तारणहार-मायावी सूत्रधार । धारा काई विचार ?
हण मनस्या नी हव ता 'ता' वरत्थो ।

ठाली भटवाया अटवाया किसठी गरज पले ?

धारो लारो छोट नही त्वारा चायै नवारा, भोगतो रम्यु ।
धारी अडीप जाग म आंग्या सोजगी-धे नही मिलो तो ही
गेलो देरातो हँ ।

धारी वाट जावणी मन डाढी मीठी लाग ।

घराग घूर वठो हँ--म्हारो मगतो मागणियार मन

धारो दया रो भोख माग !

आपरो विरपा वरडी होगी म्हारो ठाली ठणव इच्छा दरोगो,
आ अलिप्त इच्छा ही मन आछी लाग ।

इण भव र राज माग कितरा ही सुख-दुख भोज्या जातरी
म्हारै साम हुता वढ आव-जाव ।

म्हारो कोई बेली नही वण भळ ही म्हारो मनस्या वणी रव
मिलण कायवा ही मन प्यारी लाग ।

च्यारू पासा इमी जळ, जळ जळावार सावळ घरा

यो ही रोजणो रोव ।

थासू भेंट नी हवै-कोरी पोडा ही करमड पाती आई है

आ भागवाळी आछी म्हारै मनभायी है ।

अडेसण ओल्हो

म्हारा राम रघुनाथ । थान खोज लेवू वो गैतो वतावो ।
धा-म्हा बीच, धागे फिरपा क्याडी जडी है ऊची भीता खटी है ।
चतुर्भुज । थारा च्यारा हाथा रो दियो धन जन, सुख-दुखी मन अर
व री मोकळी आडी खाइया खोदयोडी है ।
खिडता मडता वगता भूरा-काळा वादला लारै कदे-वदे सूरज री
फिरणा दीख ज्यावै, उण्ही भात ओट्टे ओह्लै सू कदे कदास
थारो हरख हिनास मिल ज्यावै ।
उव दूजा ही हवै जक नै थे थारो अधोग प्रेम वोभ देवणै त्यारगा
प्यारा मानो ।
उना रा सारा गहणा गाभा, ये पल्या ही पार-दार करदघो ।
वा ७ घरा थे कुण सो अन्न-धन भरा ? उवा वापडान सफा निरघण
अर निराभिमान करदघो ।
दुनियाँ री माण मोथाव, अपमाण-भो, लाज-शम इत्याद सू वै
कोरपाण हुज्य ।
विश्व र लूठ धन वभव ही डील चूट तोड खाइज ।
इण्ही तौर तरीक सू उवा नै थारो पडतग हव, वै आपरै जीवण री
मोटी सफलता थारै म ही जोवता रैव ।

चोराचोरी

ओजो म्हारा जीवण साथी ! आज वरसणी ठडी झडी मे
किण सू मिलण वारें सिधावो ?
आभो निराशा मे आसू टेर-म्हारी आम्या री नोद विडर रयी है ।
हे म्हारा सिरघणी ! वारणो खोलो म्हें थारी वाहवा' झडीवारणा
ल्यु ।
वारें तो की नी दरसै, थारो गैलो किय्यो, आ सोचू ।
आतरें सरिता कराडै किण्ही गिंधराही रै तम्बू म
तथा किण्ही घोर अघारै मे ?
हे म्हारा जीवण सगी ! थे वठ ही परसगी तो नी वणरिया हा ?

घटा घुमड सांभ

सावणी सिन्ध्या अंधारी लागी दिन दीयो सो वुचग्यो ।

चौमास री छाटा ठम वरमै ठहर-ठहर चुवै ।

टोल री टापरी कूण मे बठो थ किसड सोच सरोवर मे डूब्यो है ?

वपा रा वूदा ठम पड आज हरख गाज ऊन ऊमड ।

छाटा छिडक सू सरगळ वाय वेळा फूला मे काई सनेसो पौंचा

रयो है ?

पण मन जक कगड री पूठताछ है उवो कठ ही नी लाधै ।

पाणी भीज्या पुस्वा री खुशबू जीवडो वेज्यान कर रारयो है ।

अधारा रात रा सारा रीता धोर आज किण स्वरा मे भर सकूला ?

कुणमी सारैंगी गुमा देण सू म्है आज सोक्यू भूल विसरचो

आकळ-व्याकळ हूँ वरसा री झारी रं रं फुवारा चुवै

ठफण्या पाणी पीवू गुदळचो मोरत जोवू ।

आळ जुजाळ

राता रळियो-सपनो पूरो होग्यो लोयण उधडग्या !
घुळ्ळी गाठा तुलगी अमूझ्या गाघा घाटा सुख पाय सुळ्ळग्या ।
हर्म ह्हिद पडदो नी रयो-म्है वार आ ठूवयो हू ।
अतर-कमळ रो वळघा खिल रयो है ।
म्हारं चौवार द्वारं उढाळघो वारणो उघाड
खुद सिगरत ममान श्रीगोपाल आ पूग्या है
म्हार नैणा नीर पदवदे, ह्हिदो गळणदघो अर
उवा चरणा मे रळणदघो ।
आभं रो प्रभातियो उजास म्हार राथो आव
जेळ रो जडघो वारणो उघाडो है, वै मे ज जवार झिणवार-
श्रीवृष्णचंद्र नदलाल गाइज ।

डरतो डील

चिदाणदघण ! जाज च्यानणी रात म्हारा प्राण भळे चचळ हव
जाणू थारि नजोक बठण री ठीड मिलली काई
सोचू-सुहणी नाक नकश चेहरो देघ भाळूलो अर काई म्हारा
उछाछळा लोयण थार नणा नै ताक बाध देख सकला
म्हारा गीत भरघा आसू काई थार चरणा र लाम स्पश रो आदो
उगा लेसी ? इण डरसू क कठ ही थू खुद दियो दान पाछो खोस :
लेव

म्है धरणी मे घुरी खाद लुक जावूलो
थिरचक थाणाधर ! था म्हार हाथ, थारा हाथ धरघा है-म
डर है कठ ही ?
हम्मै मन नेहै वलाय खडो करघो तो म्हार प्राणा मे डरावणो दळद
छाईजजैलो ! सोचू कठै थे थारो दियोडो दान पाछा नी उगा ल्योला

स्वतंत्र हृद

हृदयों में उजाग । म्हार भेत्त सोयाटे म थारो ही म्बर गरणाव ।
म्हार मायन पाग थारो ही मावणा उजाग है ।
हृदय अमामो । मिनरा ही रेंग, मीरम, मीत कटमा इत्याद
दो गन्ना रा नोना विम्तार म्हार हिवट नग्घा है ।
जो ता म्हार अतर म थारो ओप शोन नी उघरो अमगळ है ।
सांग-म्हार मिलण जाग म्हांगो जद आमा अक्काग
गेल पर अळगा हृज्ये ना ।
चगवर म्हार गी तरगा रो इमणे हृजे अून उठणे रं घरणी नान
जार्जेनी
थार च्यानो म छिया नी म्हार अतरवाग होवै नै हीन गीउ मिनै ।
थार बापुना मू ही उवा गळगळो अर मग्गरा ह्य
म्हारा जीवटा जाण थारो छिय इत्तो उघड ।

भजन बगलो

गोविंदाजीलाल । हाजी काई आभैय उपराडजी-
वगलो थारोजी सावरा ।
सावरियाजीलाल । हाजी काई हेजा हठा आवो तो-
मिलभिट जाज्योजी सावरा ।
हाजी कोई ऊंचाप दूरापैजी, आत्ता-जाता हारघाजी-सावरा ।
गिरधारीजी राज । हा जी म्हारो आगणियो अडोळोजी-
वाखळ विरगीजी सावरा ।
गोपाळाजी राज । हा जी काई पीजरियो पुराणो जी-
जीवडो सागी जी सावरा ।
हाजी काई लानरियो पुराणोजी सुवटो सागीजी सावरा ।
सावरियाजी श्याम । हा जी काई आभैय ऊचावजी
रैणा थारोजी सावरा ।
हाजी काई मेवडला झड माडघाजी अव घर आज्योजी सावरा ।

सितार वादण

श्रायनवारीलाल ! म्है धानै हम्मै जेकलडा नी रैणदयूला ।
म्हारा जुग-जुगीन सिरदार ! म्है थार दरवार पौच जावूला ।
काया रा आधार ! थारै दरवार री चतराई जोवूला ।
भा भो रा भरतार ! थारी सितार रा तार मजा सवार क्षण -
पणावूला ।
म्हारी जिनडी रा करतार ! म्हारी आत्मा धा दरसणा हेत रात्यू
रा बोकर ।
रामा गज कुंवार ! था-म्हार जीवण-मरण रो जका विस्तार
करघो है
उवा सगळो अळा थळो म्हारै गीता री गठडी मे बांध'र थार
चग्णा घरणो चावू ! इस तरा सइकडी गीत वडी शब्द मिणिया सू
जुही पासल, पल भर मे थार चरण-कमला पौच जासी
अर म्है अयोग-मजोग म वठ सागणती सितार वजावूला ।
थार साथ म्हारो इस्यो कील-करार है ।

सिद्ध्यावारो सुरता

झट झाखड री रात अधारी इसडै वखत अकलो वारें
वठो जोवू वाट आपरी बलम विभु वनवारी, वरू स्याम इतजारी
भाण आथव सिद्ध्या आव काज घणा लोग विलमार्द
रिग-थिग वगू म्है आथणवारी वणू हूँ म्है कागोवारी
बैठचो आज भरोसं थार पाळै पूर न पूरा म्हारें
अंकलडो म्हू दरस अडीक् आशा राखू रोवू शीक्
तिसणा म्हारी तिसणा मेटो 'गई करो' ना वारी
लामी रात कट कद सारी सुणो अज गिरधारी ।
थावी आस अवासा जोवू घणो उदास कठे पड सोवू ?
मनडो वादळिया भरमायो भूव वाय विहारी -

अज सुणो गिरधारी

झड झागट वारण वठया आस लगाया धारी -

अज सुणा गिरधारी

पवंत आडो पान

आप्रीति प्रभातर ! आप भगी मभा मे रही खुब सखोला !
म्हार हिडद म आ वडो सूना बटा भोजा माणो
थान काई सिद्ध्या कानी जिण्ही न टा नी लाग ।
म्हें फिरनद, दश त्रिदेगा घणो घूम फिर्या इ
आस्र विश्व म थारी 'आम्र मोचणी' रो गल मेलीज
सबती खिलार ! हममें थारी इच्छयानुसार म्हारें हिडद रें
बूण आ बँटा, खुबया रणा ही हासी मन मती छाडो !
जाणू म्हारा होया वरडो है थार चरण वँवळा सायब नी !
पर प्रणव ऊँकार ! थारें चरण स्पर्श सू म्हारा हिडदा पिघळ'र
वँवळो
ही नों हासी, जाणू म्हारी साघणा बेल रो नाळ आजू आछो है सो
थारोड त्रिरपा भरण तण मृ छिण भर मे म्हारी फुलवाही खिल
जावली अर म्हें तत्वाळ फळ सभाळ मे जुट जावूला !